

РЕШЕНИЕ

№ 6865

гр. София, 01.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 04.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **13800** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на К. Й. П. с ЕГН: [ЕГН], чрез адв. М., срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221218006155-091-001/23.07.2019 г., издаден от Р. Р. Б. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и М. К. М. - старши инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1788/22.10.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП)- [населено място] при ЦУ на НАП.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е ревизионен акт № Р-22221218006155-091-001/23.07.2019 г., в потвърдените с решението на директора на Д”ОДОП” части, с които са установени задължения за 2013г. и 2014г. за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер на 18 962,65 лв. /главница/ и лихви за забава в общ размер на 9 809,93 лв.

В жалбата се сочи, че РА е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, съставен при допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Релевира се, че констатациите и изводите в РА взаимно си противоречат, като същите са необосновани и не се подкрепят от извършените процесуални действия и установени факти. Счита се, че в пълно противоречие с процесуалния и материален закон органите по приходите са преминали към ревизия по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, като са приели, че П. не е представила инвестиционно споразумение, а такова е представено ведно с писмени обяснения с писмо с вх. № 17-00-501/28.08.2017 г. Сочи се, че в

уведомлението органите по приходите не посочват нито едно обстоятелство по чл. 122 от ДОПК, което е задължителна предпоставка за преминаване към облагане по особения ред, което се явява грубо нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че при установяване на обстоятелство по чл. 122, ал. 1 от ДОПК органите по приходите е следвало да изискат от ревизираното лице да декларира имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на доходи, като такава декларация в хода на ревизионното производство не е изисквана от К. П.. Излага се довод, че РА не съдържа конкретните основания/законови разпоредби, въз основа на които са определени допълнителни данъчни задължения, както и РА не е подкрепен с нито едно доказателство, предвид факта, че РД не съдържа никакво доказателство относно направените в него констатации и изводи. Изразява се искане за отмяна на ревизионния акт в обжалваните части. Претендират се направените по делото разноски съгласно представен списък по чл.80 ГПК.Представя писмени бележки.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител юрк. К., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221218006155-020-001 от 09.10.2018 г., връчена електронно на 23.10.2018 г., изменена със ЗИЗВР Р-22221218006155-020-002/21.01.2019 г. и ЗИЗВР № Р-22221218006155-020-003/21.02.2019 г., всичките издадени от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С.. С цитираните заповеди е възложено извършването на ревизия на К. Й. П. за установяване на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2012 г. до 31.12.2014 г. За възлагане на ревизията издалият ЗВР орган по приходите е оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. /л.27-29 по делото/. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1,т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с разпоредбата на чл. 113, ал.2 ДОПК е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия по електронен път на 23.10.2018 г. Срокът на ревизията е следвало да завърши до 21.03.2019 г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ № 22221218006155-092-001/20.05.2019 г., връчен електронно на 02.06.2019 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу констатациите в РД от ревизираното лице.

Ревизионното производство приключва с РА № Р-22221218006155-091-001/23.07.2019 г., издаден от Р. Р. Б. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и М. К. М. - старши инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 05.08.2019 г.

В законния срок ревизионният акт е обжалван изцяло по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП -

С. с жалба с вх. № 94-К-345/19.08.2019г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-1619/23.08.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

В срокът по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, Директорът на Дирекция „ОДОП“ е постановил Решение № 1788/22.10.2019 г., с което ревизионният акт е изцяло потвърден в обжалваните части. Решението е връчено по електронен път на 28.10.2019 г.

Установява се, че през ревизирания период К. Й. П. е осъществявала търговска дейност с дружествата [фирма] и [фирма], като е предоставяла оборотни средства и е охранявала касата на предприятията. Ревизиращият екип е констатирал, че за ревизираните период от 2012 г. до 2014 г. жалбоподателката е предоставила парични средства в общ размер на 40 627,12 лв., осчетоводени по сметка 492 „Разчети със собственика“.

Ревизионното производство се предхожда от извършване на проверка на К. Й. П., обхващаща периодите 2011 г. - 2016 г.. При проверката са събрани данни относно: размера на доходите; разходите за издръжка и живот; извършени пътувания в чужбина; вземания и задължения от и към трети лица; придобито и притежавано, движимо и недвижимо имущество, ценности; притежавани банкови сметки и парични средства в брой, наличности и разполагаема сума в началото на ревизирания период и т. н. Съгласно решението на Директора на Д„ОДОП“ в Протокол №ПФ-22221217000271-073-001 от 04.10.2018 г., с който е приключила проверката е посочено, че е установен недостиг на парични средства /превишение на разходите над декларираните доходи/, както следва: за 2011 г. – 15 708,94 лв.; за 2012 г. – на 7 392,65 лв.; за 2013 г. – 166 932,58 лв.; за 2014 г. – 24 951,26 лв. За периодите 2015 г. и 2016 г., също е установен недостиг на парични средства в размер на 31 541,38 лв., съответно 69 567,90 лв., но впоследствие тези периоди не са включени в обхвата на извършената ревизия.

В хода на настоящото ревизионно производство са извършени процесуални действия с цел установяване на относимите факти и обстоятелства, описани на стр. 2 от РД, който съгласно чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА. С Протокол №1607148/21.03.2019 г. са приобщени доказателствата, събрани при извършена на жалбоподателката проверка за съпоставка на имуществото и доходите на физическото лице, приключила с Протокол №ПФ-22221217000271-073-001 от 04.10.2018 г. На ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221218006155-040-001/03.01.2019 г., с което е поискано представянето в оригинал на Инвестиционно споразумение от 07.12.2009 г., сключено със С. И. С.. В отговор не са представени доказателства.

В резултат на непредставяне на изисканите документи, органите по приходите са приели наличието на обстоятелства по чл. 122 от ДОПК, поради което е изготвено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221218006155-113-001/15.02.2019 г., връчено на ревизираното лице по електронен път на 27.02.2019 г. С цитираното уведомление К. П. е уведомена, че данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за определяне на задълженията за периодите от 2012 г. до 2014 г. ще бъде определена по реда на чл. 122-124а от ДОПК.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, както и допълнително представени от ответната страна на 14.8.2020 г. писмени доказателства за попълване на административната преписка /Приложение 2/, ведно с писмени и веществени доказателства, касаещи удостоверяването на

положените квалифицирани електронни подписи на РА, РД и всички ЗВР.

В хода на съдебното производство е прието заключение на съдебно - счетоводна експертиза, изготвена от вещо лице П. К.. Вещото лице е работило по представените по делото доказателства. Съдът кредитира приетото и неоспорено от страните заключение на вещото лице П. К. като обективно и компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените й задачи.

Въз основа на всички приети по делото доказателства и констатациите на вещото лице, се установява следното:

Съгласно констатациите в РД, за периода от 2011 г. до 2015 г. К. П. е подала годишна данъчна декларация /ГДД/ по ЗДДФЛ единствено за 2013 г. На лицето не са изплащани суми по чл. 57 и чл. 73 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди.

- За 2012 г.

Относно началната разполагаема сума в началото на ревизирания период П. е декларирала налични към 01.01.2011 г. парични средства в брой в общ размер на 350 000 лв., от които 50 000,00 лв. лични спестявания и 300 000,00 лв. , получени по сключено на 07.12.2009 г. Инвестиционно споразумение със С. И. С.. Органите по приходите са установили, че лицето е починало, като същият има двама наследника: И. С. и М. Н.. На М. Н. е връчено ИПДПО, в отговор на което последната е декларирала, че архивът на починалото лице се съхранява при нея. За произход на паричните средства, предоставени по Инвестиционното споразумение е посочила печалба на починалото лице през 2002г. от Българския Спортен Тотализатор. Предоставила е Удостоверение за наследници на С. И. С., Инвестиционно споразумение на 07.12.2009г. и разписка за предадени и получени суми в размер на 300 000лв. в брой, подписана от жалбоподателката и С.. Приложена е и декларация, че сумата по споразумението не е върната от К. П..

Изпратено е запитване до Българския Спортен Тотализатор с изх. № ПФ-22221217000271-041-001/14.06.2018г. Получен е отговор с изх.№ 01-01-1697/01.08.2018г. и е предоставено Удостоверение за печалба с № КР-21 /03.06.2002г. съгласно което С. И. С. е спечелил сумата от 1 594 662,60лв. през 2002г. Съгласно дадените от жалбоподателката от 16.11.2017 г. писмени обяснения в хода на извършваната й проверка, които са присъединени към административната преписка, същата е декларирала, че част от получените средства по инвестиционното споразумение са инвестирани в дейността на [фирма] и [фирма], като към 31.12.2016 г. [фирма] е с активи в размер на 32 000 лв., а [фирма] има активи от 136 000лв. Останалата част не е инвестирана. Към дадените обяснения е приложена разписка, удостоверяваща получаването на сумата по инвестиционното споразумение, която е идентична с представената от М. Н./наследник на С./ пред органа по приходите.

Видно от представената разписка, на 15.12.2009 г. жалбоподателката е декларирала, че е получила 300 000лв. от С. С. по инвестиционно споразумение от 07.12.2009 г. Разписката е подписана от цитираните лица.

Съгласно представеното „Инвестиционно споразумение“ жалбоподателката, в качеството на изпълнител, се задължава да извърши „правилно управление на предоставените за инвестиране средства, с цел постигане на положителен финансов резултат“. Изпълнителят се задължава да предостави на Инвеститора „правото на процент от положителния финансов резултат от управлението на средствата“. В раздел IV на договора е предвидено, че целта на инвестиционното споразумение ще

бъде постигната в срок не по-дълъг от 10 години.

Органите по приходите са приели, че не може да се установи, налични ли са сумите по Инвестиционното споразумение, тъй като липсва яснота, за какви инвестиции са отпуснати тези средства и били ли са инвестирани към началото на първия ревизиран период. Ревизиращият екип е отбелязал още, че не може да се докаже, че средствата са били налични към 01.01.2011 г. и не са били инвестирани през 2009 г. и 2010 г., тъй като в подадената за 2013 г. от ревизираното лице ГДД по ЗДДФЛ не е попълнено приложение №11, в което се отразяват данни за непогасени остатъци от получени заеми към края на съответната година. Посочено е още, че такива данни, за непогасените към края на съответната данъчната година остатъци от получени през същата и през предходните пет данъчни години парични заеми, не са декларирани и през 2012 г. и 2014 г. Въз основа на гореизложеното ревизиращият орган е извел извод, че поради непредставянето на оригинал на инвестиционното споразумение, нито на оригиналната разписка за получаване в брой на сумата от 300 000 лв. и доколкото едната страна е починало лице, не може да бъде извършен анализ относно реалността на доказателствата, с които жалбоподателката опитва да докаже размера на първоначалната разполагаема сума. Относно декларираните 50 000,00 лв. от спестявания ревизиращите са посочили, че не са предоставени конкретни доказателства за получаване и съхраняване на такава сума. В доклада е отбелязано още, че проверяваното лице е придобило през 2009 г. 50% от идеалните части на два недвижими имота в Гърция на обща стойност 34 000,00 евро, /около 68 000,00 лв./, като сумите са изплатени изцяло в брой от нея на 21.09.2009 г.

Предвид изложеното е приета начална разполагаема сума за 2012 г. в размер на 5 000,00 лв. Доколкото жалбоподателката не е декларирала направени разходи за издръжка и живот, както и начална разполагаема сума в началото и в края на всяка година, в ревизионния доклад са включени документално доказаните разходи, за които са събрани доказателства от информационната система на НАП и Агенция по вписванията и са описани началните и крайните салда по банковите сметки на лицето. След извършване на съпоставка на имуществото на ревизираното лице и направените от него разходи и декларирани доходи, не е установено превишение на имуществото и направените разходи над доходите за 2012 г., поради което с РА не са установени задължения за този период.

- За 2013 г.

За 2013 г. от К. П. е подадена ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ с вх. № 2211И0012544/30.04.2014 г., в която е декларирана годишна данъчна основа за доходи от трудови правоотношения в размер на 890.10 лв., сума от годишните данъчни основи по чл.17 от ЗДДФЛ – 890.10 лв., обща годишна данъчна основа – 890.10 лв., данък върху общата годишна данъчна основа – 89.01 лв., авансово удържан и/или внесен данък – 80.00 лв.; дължим данък за донасяне - 9.00 лв.

За периода 01.01.2013г. до 31.12.2013г. К. П. е декларирала получени доходи по трудови правоотношения в размер на 1000лв. След проверка в ИС на НАП е установено, че лицето има сключен трудов договор с „П. – М - 2010" от 25.01.2013г. и основна заплата в размер на 90.00 лв. Договорът не е отразен като прекратен и е констатирано, че са изплащани суми до м.04.2014г. включително.

В писмени обяснения К. П. е заявила, че на 29.07.2013г. от сметката и в ПИБ са изплатени суми в размер на 15 000лв. по сметка в ЦКБ на сестра ѝ В. П. и същите суми са и върнати в брой. Органите по приходите са изложили, че дадените писмени

обяснения не са подкрепени с никакви документи, дати на връщане на сумите или разписки.

Лицето е декларирало общо за 2013г. комунални разходи по фактури от доставчици в размер на 800лв., разходи за пътувания в размер на 1000лв. и разходи за издръжка и живот, здравни и медицински разходи в общ размер на 3150 лв.

След извършена съпоставка между стойността на имуществото, направените разходи и декларирани доходи за 2013 г. с РА е констатирано превишение на имуществото и направените разходи над доходите в общ размер на 164 675,23 лв. Видно от таблицата на стр. 9 и 10 от РД в основна степен установеното превишение произтича от наличните паричните средства в банкови сметки в размер на 157 734,58 лв., при деклариран от лицето облагаем доход в размер на 800,00 лв.

- За 2014 г.

За 2014 г. не е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ в ТД на НАП С..

За периода 01.01.2014г. до 31.12.2014г. К. П. е декларирала получени доходи по трудови правоотношения в размер на 360лв. и получени суми по вземания от трети лица в размер на 8000лв. След проверка в ИС на НАП е констатирано, че проверяваното лице К. П. има сключен трудов договор с „П. – М - 2010" от 25.01.2013г. с основна заплата в размер на 90.00 лв. Договорът не е отразен като прекратен и е констатирано, че по него са изплащани суми до м.04.2014г. включително. За периода 2014 г. К. П. се е осигурявала, като самоосигуряващо се лице с месечен доход в размер на 420лв. Органът по приходите е приел, че задължителните ЗОВ за доход от 420лв. са в размер на 108,36лв. месечно, които са разход за самоосигуряващото се лице за 8 месеца през 2014 г. и са в размер общо на 866,88лв.

Предоставен е нотариално заверен договор за покупко-продажба на МПС от 10.01.2014г. видно от който жалбоподателката е придобила лек автомобил Мини К. за 1000лв. и е декларирала разходи за придобиване и ремонти в размер на 1500лв., които са отразени в разходната част на таблицата на стр. 11 и стр. 12 от РД. Видно от цитираната таблица Т. е декларирала комунални разходи по фактури от доставчици в размер на 800лв., разходи за пътувания в размер на 1500лв. и разходи за издръжка и живот и здравно медицински разходи общо в размер на 3700лв.

След извършена съпоставка между стойността на имуществото и направените разходи и декларирани доходи за 2014 г. с РА е констатирано превишение на разходите над доходите в размер на 24 951,26 лв.

Ревизиращите са извели извод, че за двата процесни периода 2013г. и 2014г. е налице обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, изразяващо се в несъответствие между получените доходи и финансовото състояние на ревизираното лице. В резултат на това с РА е формирана годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, върху която е начислен данък върху доходите в общ размер на 18 962,65 лв., от които 16 467,53 лв. за 2013 г. и 2 495,12 лв. за 2014 г., ведно със съответните лихви общо в размер на 9 809,93 лв.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.5 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА Р-22221218006155-091-001/23.07.2019 г. е издаден от компетентни органи в кръга на определените им правомощия и в предвидената от закона форма, съгласно чл. 119, ал. 2 и чл. 120 ДОПК. РА, РД, ЗВР и ИЗВР са подписани с квалифицирани електронни подписи на издателите им съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени и веществени доказателства, приобщени към делото, които не са били оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Атакуваният РА е издаден и в предвидената форма и съдържание по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

При проведеното ревизионно производство обаче се установява наличието на съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на възможността на ревизираното лице да организира защитата си, които представляват самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

На първо място настоящата съдебна инстанция установи, че във връченото уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, не е посочено, какво обстоятелство по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е установено, за да премине ревизията по особения ред на облагане. Изписан е единствено текст, че от ревизираното лице не са представени документи, данни и сведения, поискани с Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221218006155-040-001/03.01.2019 г., поради което данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за определяне на задълженията за периодите от 2012 г. до 2014 г. ще бъде определена по реда на чл. 122-124а от ДОПК. Въпреки, че с уведомлението е даден срок за предоставяне на доказателства и вземане на становище, нито е пояснено, какви доказателства се изискват, нито жалбоподателката е била наясно, какви са констатациите на ревизиращите, за да вземе становище по тях. В уведомлението не е посочено, че декларираните доходи не съответстват на имущественото и финансово състояние на лицето през ревизирия период, нито някъде е посочена нормата на чл. 122, ал.1, т. 7 от ДОПК, каквато констатация се съдържа в РД, предвид което ревизираното лице е било поставено в невъзможност да организира защитата си.

На следващо място в хода на ревизията е налице и друго съществено процесуално нарушение, довело до ограничение на правото на защита на жалбоподателката, а именно в нарушение на чл. 124, ал. 3 от ДОПК при установяване на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, ревизиращите органи не са изискали от К. П. да декларира имуществото си чрез предоставяне на декларации по утвърден образец съгласно цитираната разпоредба. Основната особеност на ревизионното производство по чл.122 от ДОПК е изясняването и анализът на обстоятелствата от значение установяването на данъчната основа. Съгласно чл. 122, ал. 2 ДОПК за определянето на основата за облагане органът по приходите взема предвид всички относими към съответното лице обстоятелства – като са изброени в 16 точки различни обстоятелства, които биха

могли да имат отношение към облагането, както и тяхното конкретно проявление при определяне на данъчната основа. В процесния случай всички данни, послужили за определяне на основата за облагане с данъци са взети от ревизиращия екип от предоставени от К. П. с писмо с вх. № 17-00-501#5/28.08.2017 г. „таблици”, изискани в хода на извършвана проверка, дадени по реда на чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК, много преди образуване на настоящото ревизионно производство, както и много преди установяване на обстоятелства по чл. 122 от ДОПК. Ревизиращият екип се е задоволил да присъедини с Протокол №1607148/21.03.2019 г. всички доказателствата, събрани при извършени на жалбоподателката предходни проверки, поради което в хода на извършената ревизия по особен ред не са събрани никакви данни за имуществото на ревизираното лице, вида и размера на направените разходи, източниците на доходи и т.н в съответствие с разпоредбите в чл. 122 от ДОПК. При установяване на обстоятелство по чл. 122, ал. 1 ДОПК ревизираното лице е длъжно да декларира имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на доходи, приходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране и техния размер с декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Това деклариране следва да се извърши винаги в случаите, при които ревизията е преминала към определяне на основата за облагане по реда на чл.122, ал. 2 от ДОПК, като целта е органът по приходите да вземе предвид всички относими към съответното лице обстоятелства, както и от представените доказателства максимално достоверно да се установи данъчната основа.

Така извършените процесуални действия от страна на ревизиращите, изразяващи се в непосочване в уведомлението на обстоятелството по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, с оглед на което ревизията следва да премине по особен ред и неизискване от К. П. да декларира имуществото си чрез предоставяне на декларации по утвърден образец, съставляват съществени процесуални нарушения, които безспорно са довели до ограничаване на правото на защита на ревизираното лице в хода на развилото се ревизионно производство и представляват самостоятелно основание за отмяна на обжалвания РА.

По приложението на материалния закон:

Констатираните съществени процесуални нарушения, извършени в хода на проведеното ревизионно производство по реда на чл. 122 ДОПК, са довели до издаването на РА при неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. В процесния случай, възприетото от ревизиращите органи наличие на основания по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК не е подкрепено от събраните доказателства. Видно от съдържанието на РД и РА в хода на ревизията не са извършени никакви действия по събиране на доказателства, като в част „Процесуални действия” в РД е записано единствено, че на ревизираното лице е връчено /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221218006155-040-001/03.01.2019 г., по което не е представено в оригинал инвестиционно споразумение, както и е извършена проверка в търговски обект на ЗЛ. В процесния случай всички доказателства, на които ревизиращият екип е основал констатациите си и които са участвали при формирането на облагаемата основа на П. по реда на чл. 122, ал.2 от ДОПК са

събирани в хода на извършвани проверки, предхождащи настоящото ревизионно производство. С цитираното в уведомлението /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221218006155-040-001/03.01.2019 г., се изисква от П. единствено предоставяне на инвестиционно споразумение в оригинал. Въпреки, че жалбоподателката не е предоставила такова, по преписката се намират поне три копия на цитираното инвестиционно споразумение, които са представени от три различни лица /Спортен тотализатор, дъщерята на С. С. и жалбоподателката/, като всички копия са абсолютно идентични и съдържат собственоръчни подписи на лицата, съставили ги. Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че непредставянето на оригинал на инвестиционно споразумение и разписка за получената от П. сума, не е достатъчно основание да се премине към ревизия по особен ред, нито би възпрепятствало провеждането на ревизия по общ ред, поради което РА се явява издаден в противоречие с материалния закон.

За да се приложи чл.122 от ДОПК при установяването на дължимия данък следва да е налице особен случай, който да препятства извършването на ревизия по общия ред. Тези особени случаи са уредени изчерпателно от чл. 122 от ДОПК и се установяват обективно от органа по приходите в условията на пълно доказване, за да премине ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. Прилагането на особения ред е изключение от общите правила, тъй като последният води до установяване на данъчната основа само с някаква степен на вероятност и поради това приложното му поле следва да е сравнително ограничено. Заради това законодателят е регламентирал в съдържанието на разпоредбата на чл. 122 особени доказателствени правила, които не следва да се тълкуват като материално правна регламентация за установяване на данъчни задължения.

С оглед всичко гореизложено настоящият съдебен състав приема, че РА е незаконосъобразен като съставен при съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон, поради което жалбата като основателна, следва да бъде уважена.

С оглед изхода на делото, своевременно направените искания от страните и на основание чл.161, ал.1 ДОПК следва съдът да се произнесе по претенцията за разноски. Предвид направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя в негова полза, следва да се присъдят направените по делото разноски по списък, в доказан общ размер на 2113,20 лв. /две хиляди сто и тринадесет лева, 20 ст./, от които заплатено адвокатско възнаграждение – 1 663,20 лв., д.т. – 10 лв. и депозит за вещо лице – 400 лв. По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК на ответника разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 20 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. Й. П. с ЕГН: [ЕГН], Ревизионен акт № Р-22221218006155-091-001 /23.07.2019 г., издаден от Р. Р. Б. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и М. К. М. -

старши инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1788/22.10.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени задължения за 2013г. и 2014г. за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер на 18 962,65 лв. /главница/ и лихви за забава в общ размер на 9 809,93 лв.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика "-С. при ЦУ на НАП да заплати на К. Й. П. с ЕГН: [ЕГН], разноси по делото в размер на 2113,20 /две хиляди сто и тринадесет лева, 20 ст./лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: